

Okkultációk

A késői adatbeküldés miatt néhány régi észleléssel kell kezdenünk:

Elsőként Földesi Ferenc (Veszprém) két február elsején készített fényképéről kell említést tenni. 16:16 és 16:20 UT-kor 50/540-es refraktorral készült felvételein a Hold és a Jupiter konjunkcióját örökítette meg. A két égitest ekkor kb. 1° -ra volt egymástól.

Az április 4-i ZC 885 okkultációról még két észlelés futott be: Kósa-Kiss Attila Nagyszalontán (Románia) 156/1500-as reflektorával figyelte a jelenséget. A fedés 19:55:53 UT-kor következett be PA 128° -nál. Vaskúti György (Vaskút, N $46^{\circ}06'36''$, E $-18^{\circ}59'10''$) 200/1120-as reflektorral dolgozott. A belépést 19:57:16,8 UT-kor PA 132° -nál látta. A kibukkant csillagot 20:53:41 UT-kor vette észre $20''$ -re a holdperemtől (PA 244°).

Április 5-én a SAO 78636 ($6^m,5$) fedését Kósa-Kiss Attila Nagyszalontán észlelte. A csillag 17:29:05 UT-kor PA 69° -nál tűnt el a Hold mögött.

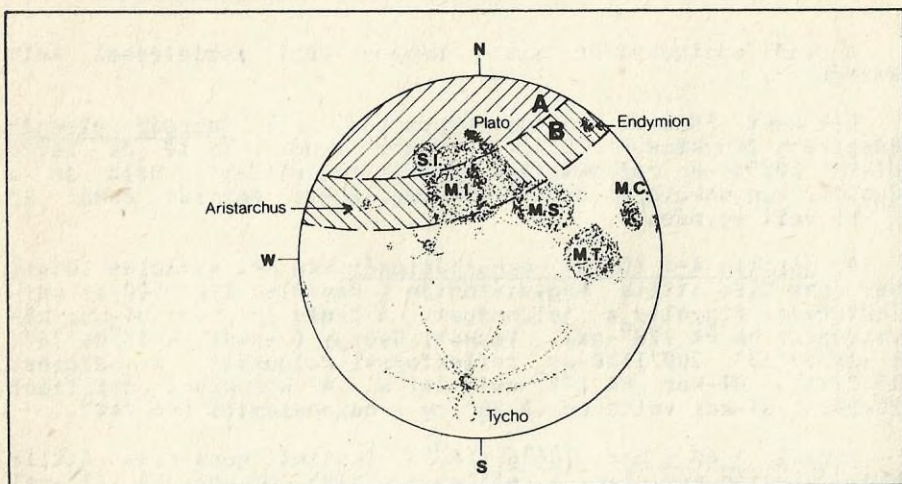
Az április 14-i Spica-okkultációról is érkezett még egy megfigyelés. Bíró Levente és Csukás Mátyás Nagyszalontán 56/1500-as reflektorral észlelte az eltűnést, mely 2 másodpercig tartó fokozatos halványodás után (!) PA 97° -nál 02:34:57 UT-kor következett be.

(Ilyen hosszú idejű egyenletes halványodás, tekintve, hogy a csillag szinte merőlegesen bújta a holdperem mögé, nehezen magyarázható. Nem okozhatta a Spica piciny átmérője, sem a súroló fedéseknél ismert jelenségek. Egy holdi porfelhő jelenléte sem túl valószínű, így az okot a földi légkör nyugtalanságában, vagy az észlelők szemének fáradtságában kell keresnünk.)

Májusi megfigyelés csak egyetlen érkezett. Elsején Zajáczy György (Debrecen, N $+47^{\circ}33'07''$, E $-21^{\circ}37'03''$, h=107 m) a csillagában 63/840-es Telementorral véletlenül megfigyelte a SAO 77224 okkultációját, mely 19:27:52 UT-kor, PA 80° -nál következett be.

Az április 14-i félárnyékos holdfogyatkozás idején hazánk területének nagy részén fátyolfelhős volt az égbolt, így a gyenge elhomályosodás megfigyelését lehetetlenné tette. Bíró Levente és Kósa-Kiss Attila azonban Nagyszalontán 156/1500-as reflektorral tiszta ég mellett észlelhetett. Először csak gyanítható volt, 01:53 UT-kor azonban már meglehetősen tisztán látszott a Hold északi részén a félárnyékos homályosodás.

Az október 7-i félárnyékos holdfogyatkozás már kedvezőbb megfigyelhetőségű lesz, hiszen a Hold teljesen belemerül a földárnyékba. Azonban a jelenség előrehaladtával egyre alacsonyabbá válik horizont feletti magassága, s a legnagyobb fázis után az egyre világosodó égbolt fogja nehezíteni az észlelést.

1987. 04. 14-én 01:53 UT-kor a félárnyékban levő Holdon Kósa-Kiss Attila és Bíró Levente a következő színárnyalatokat tapasztalta: az "A" jelű terület határozottan szürkés, a körülötte található "B" jelű csak sejtethető homályként húzódott, magába foglalva az Aristarchus és Endymion krátereket, és a Mare Imbrium közel 90%-át (ld. a fenti ábrát).

SZABÓ SÁNDOR

OKKULTÁCIÓÉSZLELŐK FIGYELMÉBE!

A Meudon Observatóriummal kialakult kapcsolat újabb eredményeként a jövőben folyamatosan kapunk okkultáció-előrejelzéseket Jean Schwaenentől (holdfedések, sűrű okkultációk, holdprofil tanulmányozási fedések) és Roland Boninsegnától (kisbolygó-okkultációk és -közelítések). A napokban érkezett meg az első, hazánkra vonatkozó előrejelzési lista, mely közel 200, 7,5 magnitúdónál fényesebb csillag fedését tartalmazza.

Az előrejelzések iránt érdeklődőknek a lista xerox másolatát 40 Ft postautalványon történő befizetése ellenében küldi meg szerkesztőségünk. (A csekk hátoldalán kérjük feltüntetni az összeg rendeltetését.) Az érdeklődők lakhelyétől 50 km-es körön belül húzódó sűrű fedésekről és hold-profil fedésekről térítésmentesen küldünk adatokat! Minden előrejelzés-sorozathoz egyoldalas tájékoztatót mellékelünk.

A SZERKESZTŐSÉG